

Selmeczbányai Hetilap

SELMECZBÁNYA ÉS VIDÉKÉNEK VEGYES TARTALMÚ KÖZLÖNYE.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 61./III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is címzendő.

Előfizetési ára:

Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 „
Negyedévre 1 „

Egyes szám ára 10 kr.
Egyes számok kaphatók a kiadóhivatalban és Joerges A. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számíttatnak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Megjelen minden vasárnap.

A vas izomrendszer.

Ezt a találó, hatalmas magvasságu kifejezést hallottuk Ábrányi Kornél volt képviselő jelöltünk itt akkorjában tartott program beszédjében a vasuti hálózatra vonatkozólag.

A máshol, jó dunántulban megválasztott és nálunk nem dicstelenül megbukott képviselő ur akkor programjába vette, hogy e szorongatott várost, Selmeczbányát okvetlenül be fog kelleni vonni a „vas izomrendszerbe“, az ország vasuti hálózatába.

Mi történt azóta?

Mindannyian tudjuk — semmi.

Terveztünk ugyan, mint ez nálunk már ősi szokás és hiba, sőt költségtünk is némileg az ipolyvölgyi vasutra, de minden eredmény nélkül.

Kiépült azóta a garamvölgyi vasut forgalmi, ipari és kereskedelmi nagy kárunkra; épülő félben van az ipolyvölgyi vasut is . . . és mi? megfoghatatlan közönnyel, lethargiával nézzük mindezt, mi a vas izomrendszerből bennünket kibuktat és a jövőre nézve tehetetlenné teszen.

De még annyit sem tudunk elérni, hogy a Garam-Berzencével egybekötött vasuti vonal széles vágányuvá építtessék ki; sőt még azt sem voltunk képesek kivívni, hogy egy harmadik vonat közlekedjék arra.

Tessék elhinni, ez felette szomorú állapot!

Mert az, hogy 9 óra helyett, reggel 6 órakor induljon innét a vonat, oly kis Miska, mely jogos igényeinket nemcsak hogy ki nem elégíti, hanem egyenesen ebbeli törekvéseinket nevetségessé teszi.

E város, ezen ősi bányaváros és a felvidék egyik emporiuma teljes joggal megkívánhatja,

Rubigall Ágnes.

Fátyolképek a multból.

— A „Selmeczbányai Hetilap“ eredeti tárczája. —

Nagy lakomára gyűlt össze az atyafiság s néhány jó barát az óvári várnagy, Rubigall házában. Szép, hajadon leányának, a szőke, kőkényszemű Ágnes eljegyzését ünnepelték a daliás Hohenried Walterrel, ki a mellett, hogy mint külföldi iskolákat végzett ember, a városi tanácsulésekben a tollat forgatta, a fegyverforgatáshoz is remekül értett, miről már nem egy török koponya tehetne tanubizonyságot.

A ház kapuját, a fölötté levő, kőből faragott Rubigall czimert, benne a teremtett fenyőgaly füzérek ékesítik; szől a sip a trombita; sulyos, vert művű ezüst kupákban gyöngyözik a bor, s az atléta termetű már őszülő Rubigall kedvtelve tekint szende lányára, ki egyre-másra pirul a bortól már kissé derült hangulatra lelkesített férfiak dévajkodó megjegyzéseire, s önkénytelenül is lehetőleg közel simul a szemeit gyönyöríttesen rajta legeltető Walterhez, kinek kondor fekete haja, kis fekete bajuszkája oly jól illik barna, szép, de férfiaságot tükröző arczához.

Ki gondolt volna a nagy vigalom közepette arra, hogy háborus világ van; hogy a török nincs ám messze, s bármikor támadást intézhet a város ellen. Hiszen nem egyszer száguldoztak török lovasok Korponáról és Pelsőczről portyázva jó közel a városhoz.

megkövetelheti, hogy a vas izomrendszer egyik tekintélyes kapcsává, ha nem is gyupontjává legyen.

Hogy az ebből való számkivetés mennyi kárt okozott már eddig is városunknak, azt legjobban tudnák megmondani iparosaink és kereskedőink, kik az üzleti pangás miatt mármár el vannak rá készülve itt hagyni e mostoha viszonyok közé került várost.

És mi ennek a főoka?

Városunk nem zárkózna el anyagi áldozatoktól, mint azt az ipolyvölgyi vasut ide hozatalánál megszavazott 200000 frtnál is kimutatta, ha más oldalról is támogatásba részesülne. Ámde igenis jogos igényeit és követelményeit fenn akarja tartani.

Tehát mi oka annak, hogy a vasuti hálózatba belé nem tudunk jutni oly módon, mint az minket megillet?

Semmi más, mint egyrészt a többi tényezők nem jóakaratusága, másrészt az az erélytelenség, mely e város részéről mutatkozik és jogos igényeinek érvényt szerezni nem bír.

A garamvölgyi vasut magával vitte az egész Garamvölgy gravitacionális erejét Selmeczbányáról Léva felé: ugyan ezt fogja tenni az Ipolyvölgyi vasut, Ipolyság felé.

Mi marad nekünk?

A kávémasinás Garam-berzencei vasut!!

Ez a nevetségessé vált szűkkörű, szűkvágányu játékszer, melyet sokkal szívesebben pótolunk immáron kocsai közlekedéssel.

Gondoljuk csak meg mélyebben helyzetünket: mi lesz akkor, ha, a mi már rövid idő múlva bekövetkezik, kiépül az ipolysági—korporai vonal bevonásunk nélkül és mi, mintegy zsákutezába került zug maradunk itt a szűkvágányu Garam-berzencei vasuttal.

Igaz, hogy legutóbb véres fejekkel siettek haza a kisiblyei völgyből, s azóta nem igen háborgatták a derék selmeczieket.

De büszkék is voltak ám a selmecziek, hogy városukat nem tudja a török hatalmába venni.

A mint ott látjuk őket a nagy asztal körül, a tekintélyes polgárokat, tanácsnokokat, czéhmestereket, mindegyikük kész volna e pillanatban három pogánnyal is megverekedni.

„Igazatok van; mit félénk mi a pogánytól?! Hiszen örül annak, hogy mi nem bántjuk; azt hozom tehát javaslatba, hogy valamennyien, a hogy vagyunk, vonuljunk ki a kisiblyei utra; oda, hol hős Hohenried Walter barátunk legutóbb oly szépen kelté szelte annak a henczegő török spahinak koponyáját, mintha alma lett volna; s ott, e remek hőstett színhelyén igyunk egyet Hohenried Walter és az ő bájos menyasszonya Rubigall Ágnes egészségére s jövőendő boldogságára!“

Kitörő riadal fogadta e vakmerő gondolatot, mely pedig nem valami vasgyuró alakú férfiutól tellett ki; alacsony, inkább vézna emberke volt biz az ajánlattevő, ravasz, villámgyorsan ide-oda fürkésző tekintettel; mesterségére nézve vésnök, névszerint: Krumfinger Arnold.

Ki tudja honnét került ide, s ki tudja, hol szokott néha kódorogni; annyi igaz és tény, hogy Krumfinger Arnold uram nagyon jól érti a mesterségét és még egyebet is. Sokszor járt-kelt ő már a törökök

Hiszen a változott viszonyok között az államnak is érdekében állana legalább ezt a szárnyvonalat széles vágányuvá kiépíteni; mert kis idő múlva e kis vasut minden forgalmi értékét el fogja veszteni.

Ezt kellene megértetni oda fent, hol e tekintetben körülményeinket, úgy látszik, nem ismerik, vagy legalább nem kellőleg ismerik, vagy méltányolni nem akarják, mit el nem hihetünk, fel nem tétélezhetünk.

Azután itt van az állami nagy bányaművelés, kohászat, ércz és anyagszállítás stb. hát ez mind nem teszi égető szükséggé, hogy a nagy vasuti hálózatba e várost beleillesszék?

Ujból és uj erővel felszólalunk tehát az iránt, hogy e kérdést ne hagyjuk elszunnyadozni, de teljes éberséggel és eréllyel lássunk hozzá most már, midőn a dolog delelőjén állunk és az ügy tulottan megérett, hogy a „vas izomrendszerből“ ki ne maradjunk, hanem abba, ha idővel bőségesen jövedelmező áldozatok révén is, okvetlenül belékerüljünk.

Ezt kívánja városunk, iparunk és kereskedelmünk legfőbb létérdeke, jövője és üdvös eredményü fejlődése, haladása!

Uralkodó szesz.

Mult számunkban a szeszmonopolium czim alatt közölt cikkünkre vonatkozólag, fenti czim alatt, a következő sorokat kaptuk:

A hatvanas években nagy Jókaink által megteremtett „Üstökös“-ben a következő rébusz látott napvilágot: Egy ablakon kikönyöklő szép nőnek egy távozó ifju ujaival esőkokat int felfelé, s e naiv talányt a következő számban meg is fejtették „Pálinka“ (Pá! Linka!) A mily ártatlan volt a rébusz, ép oly káros hatása a megfejtett talány neve alatt ismert ital!

Hol vette eredetét, ki találta fel, ki főzte ki az

közt anélkül, hogy csak a haja szála is megdőrbült volna; s nem egyszer ő volt az, ki visszatérve barangolásából, figyelmeztette a várost a várható ellenségre. Hogy most ő állt elő avval a kissé koczkáztatott tervvel, bizonyíték volt arra nézve, hogy jelenleg nem kell tartani ellentől.

Daczára annak, hogy maga Rubigall intette a jelenlevőket, hogy tán mégis kissé veszélyes kirándulás lehet az, valamennyien a terv mellett voltak, még maga Ágnes is, ki szerette volna legalább azt a helyet látni, hol az ő kedvese, Walter oly hősileg küzdött.

Régi dolog, hogy hiába szólal fel ott a józan ész, hol a bor és szerelem beszél.

„Eh mit, nem kell semmitől tartani; aztán nincs messze; legrosszabb esetben is még jókor visszamenekülhetünk; aztán meg nekünk is van fegyverünk; néhány fegyveres legényt is vihetünk magunkkal.“ Hangzott össze-vissza s a vége csakugyan az lett, hogy csakugyan felkerekedtek a hősi tett színhelyén meginni a köszöntő poharat a fiatal jegyes pár boldogságára.

Krumfinger azon ürügy alatt, hogy előre megy kikémleni az utat, még a városon belül külön vált a csapatától s előre sietett, igyekezvén mielőbb társai láttávolából kikerülni.

Hagyjuk a vig csapatot rendes utján haladni, s kövessük Krumfinger uramat, ki nekünk egy kissé gyanus színben tűnik föl, mert valami különös izga-

első pálinkát, nem tudjuk, csak annyi áll, hogy ez izgató, vérrontó ital, mely lehető nagy gond- és figyelemmel van előállítva, községekben a nagy Jókai műveinek szellemi szikráinál sokkal ismeretesebb.

A pálinka ivás megbénítja a gyomor rendszert, eloltja a szellem világát, az ideg bántalmak számtalan nemét teremti meg, izgató hatása, kikhél már szenvedélylyé fajult, durvává, érzéktelenné, könnyelművé, pazarlóvá teszi áldozatát.

Az életben igen gyakran találkozunk ennek áldozataival; a mértéktelen pálinka ivás kiköltöztet az ősi fészkekből, koldus botot ad a csak nem rég jó módu családtag kezébe, s földönfutóvá teszi azt, kit talán még annak idején egy jó tanács, szigorubb rendszabály, vagy egy törvény megmenthetett volna.

E téren is megelőzött bennünket az új világrész, Amerika, hol az Egyesült Államokban Maine kezdeményezte a pálinka ivás elleni harcot és meghozta a törvényt a pálinka főzés és árusítás tárgyában, s oly spártai szigorral hajtotta végre, hogy 1857. július 2-ika óta korlátozva van a szeszitalok nyilvános eladása.

Svéd és Norvégiában a kormány és az egyesületek vállvetve dolgoznak a pálinka ellen. Már a 40-es évek óta az egyesületek sok szerencsével működnek, s hogy a kormány fokónkén! még gyökeresebben intézkedhessék, meghozták végre az iszákosság elleni törvényt.

Angliában, a társadalmi agitátoroknak már régi eleme a pálinka ellen irányul; ki ne hallott volna az angol „Mértékletességi egyesületekről?” Dickens (Bocz) regényei mulatságos iskolák az iszákosság javítására.

Különböen még itt sem sikerült kiirtani ezt a szenvedélyt.

Az 1884-ik évi Angol parlament a szesz ivás némi mérséklésére bill hozott, hogy minden községben a lakosság kétharmada jogosult megtiltani a pálinka mérést, és a parlament határozat elrendeli, hogy a kocsmák és szesz italok áruehelyei vasárnaponként zárva legyenek.

Hazánkban is szomorú szívvel látjuk, hogy mennyire elharapódzott e szenvedély.

Itt volna már a 12-ik óra, hogy tegyük is valamit e szörnyű baj orvoslására és átvehelnők egyelőre az angoloktól a szesz- és pálinkamérések ajtóinak bezárását legalább vasárnapra; szervezhetnők, a *Mértékletességi egyesületeket*, melyeknek kezdeményezését, úgy a lelkészek, mint a tanítók és az egyes községi képviselőtestületek vehetnék kezükbe.

Érdekkel olvastam a Selmeczbányai Hetilap legutóbbi számában megjelent „A szesz monopolium” című cikket s ennek kiegészítéseként ajánlom a fentebb elmondottaknak keresztül vitelét.

A magyar haza polgárai e durva, romboló zsarnokát meg kell fékezniük!

Koritnicza, 1898. június 7.

Pólya Lajos,
N.-ölvedi ev. ref. lelkész.

tottságot árul el egész arcza, bujdokló, a nyomokat eltüntetni igyekező s mégis mohó sietsége.

Átvágvá bozóton, erdőn, végre egy mély uthoz ér, melyet kétfelől sűrű cserjés szegélyez; ott óvatosan körül néz, hallgatódzik s úgy látszik, meg van elégedve vizsgálódása eredményével, mert valami mosolyféle vonaglik át keskeny ajkán.

Most szájához illeszti ujját s két róvakakantást hallat.

Nemsokára kibontakozik a galyakból egy turbános fő, utánna az egész test, mely egyszerre ott termett Krumfingert elölt janicásár alakjában.

Ugy látszik, már ismerik egymást, mert a janicásár szó nélkül int s a mi vésnőkünk némán követi.

Nem sokára kis tisztás közelébe érnek, s a janicásár tenyerébe tapsol, mire fiatal bég léptet elő sallangos paripán, ki törököknél szokatlan közvetlenséggel kérdezi a németől: „Nos, sikerült?”

— Igen uram! — szól magát mélyen meghajtva Krumfingert — sikerült kicsálnom őket, s a harmatos rózsza, mint te nevezed, a szép Rubigall Ágnes is köztük van. Egyezségünk szerint most a te dolgod, dicső bég, a leányt megkaparintani!

„Azt csak bízd rám, te gyaurok gyöngye te; Skander bég sólyom, el nem szalasztja a galambot. Ime jutalmad.” S ezzel a bég egy teli erszényt dob Krumfingert lábaihoz, ki azt ezer hálálkodással fölveszi s öltönyébe rejti.

„És még nem minden, — folytatja a bég sajátos mosolylyal — ha tervem sikerül, akkor kapod csak meg igazán megérdemelt béredet; most eredj és vezesd őket!”

Krumfingert csakhamar eltűnt a bokrok között, s a bég kiadta utasításait vitézeinek.

Elhagyott csapatunk az alatt derülten, gyanutlanul közelgett. Egy kanyarodónál eléjük kerül a vésnök nyurga alakja, ki már messziről kiáltja feléjük:

KÜLÖNFÉLEK.

— **Személyi hírek.** Lovag Berks Róbert cs. és kir. kamarás Budapestre utazott. — Farbak István orsz. gyűl. képviselőnk néhány napi itt tartózkodás után ismét visszautazott Budapestre. — Dr. Tóth Imre bányaker. főorvos hivatalos körüljáról visszaérkezett. — Kachelmann Farkas kir. bányatanácsos és kohóügyi előadó hivatalos utjából holnap, hétfőn tér vissza. — Zarka Elemér állami mérnök Budapestre visszautazott. — Lähne J. az új akadémiai palota építkezési vállalkozója, rövid itt tartózkodás után, Budapestre visszautazott. — Gretzmacher Gyula, Faller Károly, Soltz Vilmos, Schelle Róbert és Herrman Emil akad. tanárok tanítványaikkal gyakorlati tanulmányutra mentek.

— **Kinevezés.** Czeke Endre, temesvári dohányjövendőki tiszt a selmeczbányai dohánygyárhoz osztályvezetővé lett kinevezve. Mint halljuk, az itteni osztályvezető, Hofman Hugó, Szepes Bélára lesz kiküldve, hogy az ott létesítendő próbadohánygyárat berendezze.

— **Egy akadémiai ifjú halála.** Müller Béla I. éves erdész akad. hallgató e hó 8-án, hosszas szenvedés után, fiatal életének 19-ik évében szülei házában Resiczán meghalt és f. hó 10-én lett ott eltemetve. Az ifjú haláláról gyászjelentést adott ki a selmeczbányai bányász és erdész akadémiai kör, mely elhunyt tagjának temetésén is képviseltette magát.

— **Névnapi ünnepély** volt bankettel egybekötve mult szerdán a szandriki kaszinóban Lovag Berks Róbert cs. és kir. kamarás tisztelőt, ki névnapját ülte. A fényes társaságban hölgyek is részt vettek és a sikeresebbnek sikeresebb tosztoknak vége-hossza nem volt. A banketten a vidék, különösen a Garamvölgyi vidék is képviselve volt. A nemes lovaghoz intézett névnapi üdvözlésekhez mi is szívből eszallkozunk.

— **Az e hó 4-én a városi vigadóban megtartott valéta majális** szépen sikerült. A közönség kitűnően mulatott és a tánc hajnalig tartott. A mulatságon számos idegen vendég is részt vett.

— **A bányászati és erdészeti akadémiai athléta-klub** új bizottsága f. hó 8-án alakult meg. Elnök: Schmidt Jenő, első művezető: Honek Ignác, II-od művezető: Török Aladár, vivómester: Westhoff Károly, szertárnok: Starke Vilmos, pénztáros: Vessény Mihály, ellenőr: Schiffler Ferencz, jegyző: Herrmann János és nyolcz bizottsági tag.

— **Zárda felavatás.** A selmeczbányai róm. kath. egyház a páli Szt. Vinczéről nevezett irgalmas nővérek számára létesített zárdának s ezzel kapcsolatos leányiskolának felavatási ünnepélyt f. hó 19-én tartja meg. Az ünnepély sorrendje: 1. Délelőtt 11 órakor isteni tisztelet a Nagyboldogasszonyról nevezett templomban. 2. Isteni tisztelet után bevonulás a zárdába, hol a felavatás vége megy. 3. Felavatás után ünnepi beszéd s ennek kapcsán az intézet védőjének Vaszarj Kolos hercegprímás Ő Főmagassága arczképének leleplezése.

„Nincs semmi baj; bátran mehetünk!” Igaz, hangja remegett kissé, de, a ki észre is vette tán, sietségének tudhatta be; tény hogy Krumfingert alig győzte törölgetni verejtékes homlokát.

Már nem messze voltak a vésnök által meghatározott helytől, midőn egyszerre török lovasok vad kiáltozással előrobognak minden oldalról.

Egy percz műve, s a meglepelt csapat férfiai majdnem mind megvannak sebesülve, egy kettő kizűlök sohasem látja többé a kék eget, nem érzi többé a nap melegét. De a törökök közül is nem egy legtovább élt. A liliomhalvány Rubigall Ágnes körül nem egy hitellen csik el Hohenriedt Walter és Rubigall fegyverétől lesujtva. De végre is a tulnyomó erő győz; Hohenriedt is sulyos sebtől leterül, Rubigall karja nyilólövéstől bénitva, s az alkalmas pillanatot felhasználva, a bég hirtelen nyergére kapja az elalélt Ágnest, mint a fürgeteg elszáguul vele, nyomában, őt fedezve, csapatja, de a bég még hátrafordul vágató lován s odakiáltja az őket gyalog hasztalanul üldözők felé: „Köszönjétek a tréfát Krumfingert; nézzétek, ott szalad!”

S csakugyan, Krumfingert, ki egyedül volt fegyvertelen, mi senkinek sem tűnt fel, hallván a bég szavait, szeretett volna egyszeribe láthatatlan lenni s félre akart oson a bokrok közé; de Hohenriedt is meghallotta a bég szavait, s mert mély czombsebe miatt föl nem emelkedhetett, törét elkeveredett haragjában oly erővel hajtotta Krumfingert felé, hogy ez szíven találva, holtan összerogyott; megkapta jutalmát.

Szerencsésük volt még a megtámadottaknak, hogy Grünärml Jakob, a tisztos czizmadia-céh egy köztisztelőben álló tagja, látván az előbbi társaságot oly könnyű szerrel kimerészkedni a városból, hirtelenében összeszedett néhány fegyvert, s utánuk indult; igaz, későn érkezett arra, hogy a harcban segítségül lehe-

4. Este 7 órától a növendékek a felavatott leányiskola egyik termében az intézet berendezési költségeinek fedezésére személyenkint fizetendő egy korona belépti díj mellett, ének-, zene- és szavalattal egybekötött színelőadást tartanak.

— **Karmester választás.** A selmeczbányai polg. dal- és zenekör működő tagjai f. hó 10-én tartott értekezletükben az alapszabályok értelmében karmestert és szertárnokot választottak. Karmester ismét a szak-képzettségű s buzgó volt karmester, Bachraty József lett, a zenekar szertárnoka Kiss Frigyes, az énekkar szertárnoka pedig Friebert Ferencz lett. A volt zenekari szertárnoknak Visnyovszky Dánielnek az értekezlet eddigi működéséért köszönetét fejezte ki.

— **Erdészeti gyakorlati kirándulás.** Akadémiánk III-ad éves erdész hallgatói ma indulnak az évenként megtartott „nagy gyakorlatra”, mely utjukban őket Fekete Lajos, Csiby Lőrincz, Vadas Jenő akad. tanárok és Tuzson János akad. assistens kísérik. Az ezidei gyakorlat színhelye Erdély, hol bizonyára igen sok szép tanulságos dolgot fognak láthatni.

— **Rendőri hírek.** Sertésvész. F. hó 8-án Rovna külterében állapítatott meg az I. só foku állapot-egészségügyi hatóság általa sertésvész, f. hó 10-én pedig Steffulló külterében. A nagyon veszélyes és ragadós járvány tovább terjedésének megakadályozása céljából a legszigorubb intézkedéseket tette meg a hatóság és ez uton is felhívja a serté; tulajdonosokat, hogy sertéseik esetleges megbetegedését azonnal bejelentsék, mivel igen szigorú büntetés éri a mulasztókat. — Az e b. tartó közönség saját érdekében újból figyelmeztetik arra, hogy kutyáit kötve tartsa s illetve szájkosárral ellátva porázon vezesse, mivel különben a hatóság alkalmazni fogja a rendelet ellen vétők ellen a törvényben írt 100 frtig terjedhető pénzbüntetést.

— **Vidéki hírek.** Leikész avatás Százdon. Rozsnyai Jánost, volt selmeczbányai segédlelkészt, a százdai (Hontmegye) evang. egyház választotta meg lelkészenek és új állásába egyházi díszszel vasárnap iktatták be. A főesperest mint beiktató lelkész Reil Samu teszeri lelkész képviselte, ki megható szép beszéd kíséretében adta át az egyház jelvényeit, mind-egyiket fenkölt vállasos szavakkal értelmezvén. Az ünnepi beszédet Krupicz István, a jeles udvarnok lelkész mondotta mély hatást kelte. A szép egyházi ünnep az új lelkész oltári áldásával nyert befejezést.

— **Vizvezetési ügyünk hatalmasan halad előre** és ha a jelek nem esalnak, eltekintve az új akadémiahoz vezetendő vizvezetékétől, a Szitnya lejtől építendő, de a többi forrásokat is felhasználó nagy vizvezeték is egy, két év mulva teljesen elkészül. A kormány kiküldötteti a szükségelt előtanulmányokat már megtették és a terv nem sokára elkészül; mind ez állam költségre. Valóban örök hálával tartozhat városunk a kormánynak ezért!

— **A lyceumi torna vizsga** kedden délután volt. Négy órakor gyülekezett az ifjuság az Ó-várban, feltelt volna, de éppen jó arra, hogy a sebesülteket bizton hazaszállítsák.

Hogy a Rubigall házban komor gyász váltotta fel csak az iménti jó kedvet, az természetes. Inkább halva látta volna leányát az apa, mint török kézen; csak a bosszuvágy érzete tartotta vissza őt Hohenriedt kétségbeeséstől.

Eltelt talán két hónap az utóbb leirt események óta, midőn egy éjszaka a baslyőr tudatta Rubigallal, hogy egy némbor kért behoesátást s ő vele, Rubigallal, kíván beszélni; a cirikáló csapat el is hozta őt rögtönzött hordágyon, mert a nő nagyon kimerült s alig tudott már a lábán állni.

Rubigall intésére behozták hozzája.

Az ő leánya volt!

Megtörve; tövistől, bozóttól tépve, halványan, megtörő szemmel.

Rubigall elfelejtette, hogy ő férfi, hogy várnagy, hogy haredzedelt ember; ő e pillanatban csak azt érezte, hogy ő apa, hogy az ő leánya ott van előtte, mint a letiprott lilium, haldokolva talán. Az örjöngő fájdalom vad kitörésével oda borult a halovány alak fölé „Leányom! Ágnes! te, te vagy az?” s hörögő zokogással esökolta a leány halovány homlokát, szórt átkot a rablóra, káromolta az eget és hajtotta le fejét a porba. irgalmat kérve az istentől, hogy a körülállóknak megfagyott ereikben a vér ez örjítő jelenet látásától.

Magukra hagyták az apát és leányát.

„Meghalok, apám!” szólalt meg a leány ama különösen esengő hangon, mely a haldoklók sajátosága. „Menekültem onnét, napokig bolyongtam az erdőben rejtözve, mig ide eljutottam. Itt akarok meghalni. Üdvözöld Wallert; mondjad neki ejtsen ő is egy könnyet siromra. Isten veletek!”

A halál angyala lebent át a szobán s magával vitte a kiszivedett lelkét.

a honnan nyolez szakaszra osztva, kettős rendekben vonult le a városi torna térre. — A torna tőrnek kijelölt helyen, — mely céljának éppenséggel meg nem felel és a mely jelenleg a csatornazáshoz szükséges építő kövek rakodó helyéül szolgál, — levettették a deákok kabátjukat és most már egyformán öltözve tornaruhában vonultak fel a koresolya-térre, a hol a szép számmal összegyűlt közönség, leginkább az érdekelt szülők már várták a fiatalágot. A felvonulás és távol-ság vétel után letérdelt az ifjuság és levett sípkával áhítattal énekelt a himnusz. Következtek a szabad gyakorlatok. Ezek 8 ítemes mozdulatokból álltak és ellentétesen végezve igen szép képet nyújtottak. A közönségnek is ezek a gyakorlatok tetszeltek legjobban. A szabadgyakorlatok után verseny tornázás volt a korlátan. Tíz előtornász küzdött az elsőségért. Bemutattak 3 előírt és 2 szabadon választott gyakorlatot. A bírálóbizottság a versenyzők közül különösen a következőket tartotta megdicsérendőnek: Ferjencsik Géza VII. oszt. t., Haas Andor VII. o. t., Kupcsék Lajos III. é. tanító-képezdészt, Keviczky Lajos VI. oszt. t. és Bolenann Lajos V. o. tanuló. Mind az ötven kifogástalanul szép testtartással mutatták be ugy az előírt, mint a szabadon választott gyakorlatokat. A futóversenyben, mint győztesek kikerültek: Lencsi János és Neumann Károly I. o. tanulók, Szalay Lajos IV. o. t. és Sulez Aladár III. o. t. Az összetett versenyben (súlydobás, távolságra és magasugrás) első Rohács Boldizsár 34.3 erőponttal, második Kupcsék Lajos 32 erőponttal. A bemutatott játékokban az első osztály küzdött a második ellen s bár mindkét fél ügyesen tartotta magát, az ötödik futam után a II-ik o. lett a győztes. Volt iskolavívás, is: hármas, ötös és cselvágások. A füleslapda játékok, melynek a fiúk legjobban örültek a koresolya-téren nem lehetett bemutatni, a torna téren pedig, hol a játékot megkezdték nem nézte őket senki. A legnagyobb elismerés illeti meg Künstler János lyciumi jeles tornatanítót, ki aránylag még csak rövid működése alatt már is ily szép eredményt tudott felmutatni tanítványival.

— **A holnaputáni, keddi törv. hat. biz. közgyűlés** több érdekes ügyet fog tárgyalni, melyek közül különösen kiemelendők tartjuk a tanácsi előterjesztést, mely a Száder és Bogyaféle belvárosi házak megvételét s ezzel összefüggőleg a belváros alsó részén lévő két óvoda áthelyezését és az ottani városrésznek (dohánygyár és Erzsébet-utca közti résznek) szabályozását tárgyalja. Ez nagy horderejű kérdés és ha jól oldatik meg, városunk újból egy jókora léppéssel előre halad. E szabályzandó nagy területen lehetne ugyanis a vásártér, az alsó óvoda és — bár ugy volna — az építendő honvéd laktanya is. Persze, hogy ez sok költséggel és nagyon megfontolandó körülményekkel jarna, mert a most e városrészben lakók új lakhelyekről volnának kénytelenek gondoskodni. E nagy horderejű tervhez legközelebb bővebben fogunk hozzá szólni.

Skander bég dult-fult haragjában, hogy nem őrizték eléggé a szép gyaur leányt. Minden poklokra megesküdött, hogy visszahozza a leányt, ha földig kellene is lerombolnia azt a várost.

Támadásra készült.

Elosztotta embereit s neki indult bevenni Selmezbánya városát. Esti 8 órakor megkezdtek a támadást. Oly heves volt az ostrom, hogy az őrség hátrálni volt kénytelen, s a szt-antali kapu a törökök hatalmába került.

A fegyveres polgárság a belső kapu mögé vonult, mely ott volt a mostani kamaraház alsó végénél. Rubigall maga volt a parancsnok, s mellette Hohenried Walter; mindkettő égett a vágytól megtorolni a törökön a rajtok esett gyalázatot.

A törökök diadalmamorosan hőmpölyögtek a belső kaput is megostromolni, de itt gátat velett nekik a selmeziek hősiessége. Hiába rohantak vak elszántsággal a falaknak; véres fejjel ismét hátrálni voltak kénytelenek. Órákon át folyt már a harcz elkeseredett dühkel s még nem lehetett tudni, ki lesz a győztes.

Ekkor a selmeziek merész csapásra határozták el magukat.

Váratlanul, mint a fürgeteg, kirohantak a kapun, belevágvá a törökök sűrű hadsoraik közé. Vágtak a kard, sulykolt a buzogány, villámként járt a gerely; elől Rubigall és Hohenried mint két legyőzhetlen hadi rém sújtotta porba a pogányt.

A török hátrál.

Most összekeverül Skander bég Hohenrieddel. Mint két vészterhes felhő, úgy csap össze a két dalia. Kardjuk villan, s mindkettő halálos sebbel hanyatlak a porba.

A török elremül vezére elestén, de a selmeziek annál fokozottabb dühkel támadnak neki; nincs, ki ellentálljon nekik. A pogány hátrál, fordul, futamodik; a győzelem a selmeziek-é. Hajnali 4 óráig tartott a harc, s a korány diadalt hozott a hős védőknek; de nem fakadtak örömmiadalra: Rubigall is ott van az elesettek között.

— **Adomány.** Özv. Ocsovszky Vilmosné a helybéli kir. kath. nagygymnásium egy oly tanulója számára, ki a f. tanév folyamán a gyorsírásban legjobb előmenetelt tanusított, jutalmul egy db. 10 (tíz) koronás aranyat adni kegyeskedett. E nagylelkű adományért ez uton is hálás köszönetet mond a gymn. igazgatóság.

— **A „Nyaralókat építő részvénytársaság Selmezbányán”** 1898. évi július hó 2-ik napján d. u. 4 órakor a városház tanácstermében alakuló közgyűlés tart. Tárgysorozat: 1. Közgyűlési elnök, jegyző és a jegyzőkönyvet hitelesítő két tag megválasztása. 2. Az aláírási izek bemutatása és az eddig történt befizetések bejelentése. 3. Az alapszabályok megállapítása. 4. A részvénytársaság megalakulása iránti határozat. 5. Az igazgatóság és felügyelő bizottság megválasztása. 6. A részvénytőke befizetési módozatainak megállapítása. 7. Netaláni indítványok.

— **Lövészet.** A f. hó 5-én megtartott lövészetben 8 lövő tag vett részt s így igen kedélyesen töltötte el a délutánt. Az első díjat szép szeglvőésre Havas János, a másodikat négyesre Seidel Ágoston a harmadikat pedig Fiedler Gyula és Belházy Gyula nyerte el. Ulóbbiak négyeslővése ugyanis annyira egyenlő volt, hogy a mérő gép sem mutatott hajszálnyit különbséget sem közöttük.

— **A Gresham életbiztosító társaság** a világ első rangú biztosítási társulatai között is első helyen áll úgy óriási vagyonánál, mint a legteljesebb megbizhatóságánál és a biztosítási ügyletek és kifizetések gyors lebonyolításánál fogva. A világhírű társaságnak székhelye londoni palotájában van ugyan, York, Dublin, Glasgów, Páris, Mannheim, Florency, Milano, Bécs Budapest, Belgrad, Cape Town stb. városokban is bir gyönyörű palotákkal. A társaság vagyona 1896. évi deczember 31-én 157,805,340 koronát tett ki és fennállása óta (1848) 339,497,900 koronát fizetett ki életbiztosítások fejében. Ezenfelül a társaság egyik fő üzleli elve, hogy az egyes országokban befolyó biztosítási díjakat, tehát hazánkban is azon országban helyezze el értékekben, melyben azok befolyanak és így az országban tett forgalmi tőke a külföldre nem vándorol, tehát a hazafias szempontokkal is számol és ezáltal is méltán megérdemli azt a nagy bizalmat, melyet világszerte élvez. — A Gresham életbiztosító társaság selmeziei képviselőt sikerült Geiger Márkus helybéli nagykereskedőnek elnyerhetni, kinek személyisége is elegendő arra nézve, hogy bárki is bizalommal fordulhasson hozzá; biztosítási ügyletek megkötésével kiadóhivatalunk is meg van bizva.

— **Miss Mary a gondolatoívásó-nő,** ki még csak rövid ideig fog itt időzni, folyton nagy látogatásnak örvend. Mind azok, kik Miss Mary megnyilatkozását hallották, a legelismerőbben szólnak meglepő kijelentéseiről és azok száma sem esekély, kik a Szöllő vendéglő „fekete kabinet”-jét ismételtelen meglátogatták. Azok azonban, kik még időt és alkalmat nem találtak „egy pillantást a jövőre” vehetni, határozottan el erre magukat mihamarább. Ezt annál inkább ajánljuk t. olvasóinknak, mivel Miss Mary azon dícséretes tulajdonsággal bir, hogy csak kellemes leleplezések tesz és úgy a multa, mint a jövőre vonatkozó netáni kellemetlen dolgokat „a keresztényfelebaráti szeretet fátyolába” borítja.

— **Klinesok Náczo hundstoszkar okoskodásai.**

Az öreg Drognyák, ki már van proveziant, azt tanácsolja nekem: „Templomba, bányába jözzanak menny! Gajsztot sak zakkor és sak zakkor is keveset ihatsz, ha te kötelességnek már megfeleltél.”

Szegény jó zismőremet Jokli, ki vihnye Antal-tárba sebesült meg, szeltemtettk Selmezeen kórházbul zeneszó mellett; de nem szót a klopacska is nem kísűre, mint katonánál, legalább egy szakasz bányamunkás, tiszt vezetése alatt, zegaszerű koporsóját. Pedig ő is a csatatéren — a bányában lelte halálát! Ezt nekem nagyon muszáj volt fájlalni!

Zurak kezdenek belátnyi, hogy munkás zember is sak zember . . . De aztán legyűnk is ám zemberek!

Zegy talányt mondom: zaki megfejtji, kapja egy aranyat — niklbul. Ha senki sem fejt meg, muszáj nekem jövő héten megfejtését közöljni. Itt a talány: „nincsen nyelve, mégis szólnyi tud; nincsen karja, keze, sem ujja, mégis hivnyi tud; nincsen ereje, mégis megmozgatja a bányász zembert; nincsen lába, mégis kikiséri a bányász zembert temetiséhez; nincsen esontból sem kóbul, mégis kemény; nem is harang s mégis ha megkondu, szegény Náczo ágyából kimozdul.”

Zenyum kis hlapcsokom jön minap nagy zörömmel zovodából haza is povedálja: „tatuska! új versikét, tanulam; így kezdődik: hazának rendületlenül légy hive ó magyar!” Jól megöletem és megcsókoltam az én hlapcsokomat és povedáltam neki: ezt én is tudom fiaeskmám, még zapám korából, ki 48-as vojában volt . . . tartsd meg szentul emlikedben egész életeden keresztűl!

Sak azt nem tudom kiokoskodnyi, mit mernek minket bolygatni zidegen zemberek jó zoththouunkban. Mért nem maradnak zók is zoththouukba? No de van rozum, hogy nem kell rájuk hallgatnyi.

Jaj be szip, hogy zuj akadémiát ipitenek; de az is szip volna, ha már egyszer vizes zelemi iskola helyett mást ipitenének Styavniczán. Mit ír szip akadémiái palota, ha nedves ziskolából kikerült zegaszigtelen gyerekekbul lett zifu urak fognak belije árnyi. Pedig zelemi iskola ipitése menniyvel kevesebbe kostaýlna, mint nagy zakadémiái palota?

Ha lehetnye, kipovedálnám magamat bányász minister urnál, ki, tudjuk, nagyon jó zember; csináljon már egyszer rendet á gajszttál, mert különben pusztulnyi muszáj nekünk.

Nem volnám ígazi Náczo, pedig zerre búszke vagyom, ha zuraimra hagynám rosszat mondani, de ha a meszki pánokat

szidják (szeginyeket mindenkinek szabad szidnyi) zakkor én is velük tartok; mert mégis sak jól esik valakit szidhatnyi.

Zenyum fiatal felesignek povedáltam multkor; ha katonaság lesz Styavniczán, zakkor városba sak velem szabad nekem mennyi. Zén dobre tudom miért.

Zenyum jó barát Vidlieska Hanzó, ki zujságokat olvassa, povedálja nekem: lesz zuj spiritus és ezuk porozió is nem lesz regale árendás. Nák, mondom és jobb és olesőbb lesz spiritus és ezuk? Azt nem lehet még tudnyi — mondja Hanzó. Zakkor skoda valamit zujitani, mondom én.

Styavniczán csinálnak „nyaralókat” . . . hol van szeginy zembernek „telelője”?

Zebadta mit fogom én többet okoskodnyi, hát nem lehet még a jövő hétre is hagyni? Bo prisszám, igen; addig is: „Pohvalen!”

Selmeziei telefon-hirmondó „Ujság”

Zóna idő: Vasárnap, d. e. 9 óra pontban. Nap hossza: 15 óra 53 erez. Holdfény: utolsó negyed mult. Névnep: Bazilid.

Étrend ebédre: Keményítőleves záptojással. Savanyított tyúk pörkölt petrieszemmel. Cibált bornyufúl kvarglival. Dereze lepény zabszemekkel tűzelve.

Vásorára: Tavalyi krumpli margarinnármással.

*

A Telefon-Hirmondó „Ujság” levele Spanyolországban levő felelőtlen szerkesztőjéhez.

Kedves felelőtlen Szerkesztőnk!

Könyökig meghatva vetűnk drága leveledet, melyen sajnos, nem taláútk semmi nyomát a spanyolviasznak, hogy ebből az ottani állapotok szorultságára következtetést vonhattunk volna. Annál leverőbb volt ránk nézve e felfödözés, mert mi meg olyan spanyol cikkel vagyunk megáldva, mely nem tartozik épen a szieszta kellemei közé; Telefon-Hirmondó Ujságunk ugyanis spanyoloziznába szorult mióta kedves felelőtlen szerkesztőjét nélkülöznie kell. Csak az az egy vizaszal bennünket, az tesz búszkéve, hogy Kedves Szerkesztőnkot oly kitiúntetésekkel fogadták a grandok, az udvar, a re és reína, mely utóbbi alatt nem a hasonló elvevezésű szivart értjük. Hősieségedet, melylyel hajóra mértél szállni, hogy Cubába juss, illő módon megünnepeletük az által, hogy Cubára, azaz hogy kubára gytjottunk. Hogy tisztelhető első állami bikagyőződi tisztésenek némi jelét itt is megtalálhasd, a toledoi spadát jelképző disznadbotot vetűnk számodra, melylyel ugyan szűrni nem, de útni annál jobban lehet. Fenomenális győzelmédől, melynek egy amerikai halászbarka áúta meg a levét, igen is vetűnk tudomást saját külön trenirozott delinűnk által, mely a sulyedrt bárka esetét hirtelen lefönyképezve, az atlanti, középs s fekete tengeren át a Dunába, ebből a Garamba, innét pedig a Selmeziepatakba uszvan, ebből, gyorsan áútolzóvnen, irodánkba sietett s a kinematograf segélyével bemutatta ama tengeri jelenetet.

A mi kerékpárosított rendőrségűnköt illeti, meg kell jegyezűnk, hogy azok a bizziklik motorral vannak ellátva, melyek jobbadán szeszszel fűtenek, a nagyobb hajtóerő kedveért.

A szódás sörre vonatkozólag örvendetes tudomásra hozzuk, hogy e napokban egy sörkereskedőnk emberei, értesülván a kilátásba helyezett kivételről, 10 hordót megfűrtak, s az így elvont sört megfelelő mennyiségű szódával pótolták, hogy a szállítást azonnal meg lehessen kezdeni.

Kaszino részvényeink utóbbi időkben nagyon emelkedtek, a mennyiben nagy keresletűk van a — holdban.

Több ujságot ez uttal nem írunk meg, nehogy megfekűdje a jámbor spanyolok gyomrát.

Mielőbbi kedves soraidat várva — ezer üdvözlétű küldi
Telefonhirmondó ujságod.

*

Vezércikk.

Szabadság. Nem arról a szabadságról beszélünk, mely egyes rajongók agyában él, mint megvalósíthatlan lóbbort, de arról, mely az által valósítható, hogy nem tesszük meg azt, a mit nehány elfogult elme szerint tennünk kellene. Egyszerűen leszűnk, hogy az egyszerűbb ész is megérthesse magasroptű gondolatainkat. A városi árok beboltzásáról van szó. Minek békóba verni városunk e díszét?! Hiszen ez által sok előnytűl lennénk megfoszva. Most, hogy az Erzsébet és Gyáruteza között levő árok szabad, fedetlen, a b-lőle illanó kevert gázok rázorizját a körüllakókat a védekezésre s így szabadon fejlődik az egészseg fenntartására irányuló törekvés; záporosók, felhőszakadások alkalmával a rohmó ár eltorlaszozhatja a lentli boltozott csatornanyílást, s túlkapva medrán, a balparti házakat előnheti, s így az ott lakókat arra szoktatja, hogy ilyenkor mindig résen legyenek, s ne engedhessék át magukat a kényelmes biztonsági érzetnek, így tehát szabadon fejlődhetik a leleményesség és gyors elhatározás és alkalom nyílik a szabad fürdésre. Láthatjuk ebből, hogy ez árok bebolttozása fölösleges és káros; hagyjuk tehát szabadon, mert: szabadság minden előtt!

Tárca.

A legujabb epigramm:
A honvédszobor.

Az illemtudor. (Valóságosan létező valószínűtlenség a jelen szazadból:) Peezkes ur valóságos dzsentlmen; legalább ő ezt képzeli. Ruházata, frizurája, minden mozdulata pedáns; ezt nem ő képzeli, de valósággal így van. Modora olyan, mint valami tragikomédia hőse-é; csinált pathosz és esikorgó előzékenység. Alapelve: Ugrani és nyalni kész udvariasság s nálánál nagyobbak, pöffeszkedő góg a nálánál kisebbek iránt. Minden szava delfii orakulum; egyben hasonlít a pápához, avval a külömbiséggel, hogy a pápa csak vallási dologban, Peezkes ur mindenben csalhatatlanságot vindikál magának. Főkedvtelése, ha alárendeltjeinek lezékélet adhat az illemtanból, melyet valószínűleg saját eszejárásá szerint szerkesztett, mert némileg elűt más jámbor halandó felfogásától, lévén szokása az üdvözlést nem viszozozni. Vessző-páripája: Az illem, melyhez nem ért; jövője; a bolondház, melyre megérett.

Külföld.

Unkle Sam új öltönyt rendelt meg egy helybéli hírneves szabónknál, mert jelenlegi ruhájában igen szorultnak érzi magát.

A svéd- és norvég vegyes bizottság egy önálló gondolkozású embere volt jelen, mint halljuk, a delegacionális üléseken hogy eltanulja a magasabb politikát.

*

Belföld.

Minden városból azt telefonozzák nekünk, hogy: „Nem boldog a magyar.” Miért nem?! E kérdés megoldására pályázatot hirdetűnk; pályadij a legjobb műnek, (mely nem tudja megfejteti) 1000 kubai arany.

Helyi hírek.

Mérvadó körökben oly mozzalom indult meg, mely hivatva van a közös kaszinó eredeti kissé nagyon szabadelvű, tehát veszélyes szándékát ellensúlyozni s megsemmisíteni; meghívták ugyanis a dalai lámát, hogy ossza be itt is a lakoságot kasztkok szerint, s állítson fel ezek különítésére lehető szigorú szabályokat.

Személyi hírek.

Szfenyő, a keresett ember, bajuszát 2 milliméterrel hosszabbra növesztette.

Klincsok Nie zó fürdőzni ment — egy órára Zsigmond-aknára *

Szerkesztői posta.

Tapasztalatlanok. Hogy mi a különbség kacsák és libák között? Az előbbieket leginkább az amerikai hírlapokban, utóbbiak világszerte a leánynevelő intézetekben találhatók; mindkettő emészthetetlen.

A „Selmezbányai Telefon-Hirmondó Ujság” felelőtlen szerkesztősége.

APRÓ HIRDÉTESEK.

Eladó

egy tűzbiztos pénzszekrény és 10 drb. selmezi népbanki részvény. — Bővebbet megtudhatni:

Seidl Ágostonnál.

Egy földszintes, jó karban levő, szép ház a Steingrubenen, 6 szobával, tágas udvarral, szép kerttel stb. szabadkézből

jutányosan eladó.

— Bővebb felvilágosítást ad: a kiadóhivatal. —

Egy jó karban lévő, jó hangu **zongora** eladó Weinert Lipót kereskedőnél.

A világhírű jósno

(chiromanta), aki bárkinek utját jelenét és jövőjét nyerének vonalaiból és oponyaképződésének vizsgálataiból megállapítja.

Miss Mary

Miss Mary nem valami vén aszsony, nem kártyavető, hanem leánya egy írónak, s szerkesztőnek, finom műveltségű meggyerő külsejű urhőgy. kinek beszéde választékos s rendkívüli emberismerettel bír.

Az ő csodás szobája a Szálló-szálló I. em. 3. sz. alatt van — Belépti díj 50 kr. — Naponkint lehet beszélgetni vele délelőtt 10 órától esti 10-ig

Csak néhány napig!!

Még csak néhány napig!!

Uj órás-üzlet.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy az Akadémia-utca 68. sz. a. fekvő Trauer-féle ház földszinti helyiségében

uj órás-üzletet

nyitottam, melyben különösen órajavításokat jutányos árakért tartósan és jótállás mellett eszközölök.

Megrendeléseket elvállalok és azokat pontosan, kuláns, szolid módon teljesítem.

Támaszkodva hosszabb tanulmányaimra, biztosíthatom a n. é. közönséget arról, hogy az órásmesterség terén minden igénynek megfelelni képes vagyok.

Mint e város szülötte alázatosan kérem, hogy új üzletemet becses pártfogásába venni és üzleti törekvéseimet támogatni kegyeskednék.

Kitünő tisztelettel

Hacher József,
órásmester.

Házeladás
Körmöczbányán.

A körmöczbányai Felső-utczában fekvő egy emeletes „Prokscha“-féle ház szabadkézből, jutányos áron **eladó** vagy bérbeadó. A házban két szép lakás és egy üzlet-helység van, pinczével, házhoz tartozó helyiségekkel és kis kerttel. — Venni szándékozók forduljanak személyesen vagy levélileg

Greguss Antal sütőmesterhez Selmezbányán, mint a ház tulajdonosához.

Augusztus 1-től átadó a Sembery-féle házban levő nagy terem melék helyiségekkel és kávéházzal.

Az átvevő az összes berendezésekkel, vagy ezek nélkül veheti át a mostani bérlő Ifj. Ochtendung Ignácztól, már augusztus 1-én vagy kívánatra előbb is e helyiségeket.

Bővebbet megtudhatni

Dimák E. üzletében.

Gyár: **Alsó Hámor**, Bars megye.

Gyári főraktár: **BUDAPEST, Andrássy-ut 29. (I. em.)**

Raktár: **BÉCS, I., Seilergasse 1. szám.**

A „SZANDRIK” ezüstárú-gyár,

mely az 1752-ben Selmezbányán alapított Geramb J. J. unio tulajdona,

saját vagy adott rajzok szerint előállít:

mindennemű ezüstárút, mint asztaldiszeket, gyümölcstartókat (jardiniéres-készleteket), zsirandolókat, gyertyatartókat, serlegeket, dísz-émléktárgyakat és versenydíjakat, mindennemű evő-készletet gazdag választékban, pipere-tárgyakat. stb. stb.

1898. — Jubileumi kiállítás. — 1898.

Bécs

SINGER-féle PAVILLON A ROTUNDE-ban.

Van szerencsénk a Rotunde-ban levő varrógép-kiállításunkra a nagyérdemű közönséget tisztelettel megüdvölni. Kiállításunk nagy választékban magában foglalja, egy házi használatra, mint műhímzésre és mindennemű ipari célra a legalkalmasabb és legújabb szerkezetű varrógépeket. Az összes ott működő varrógép gyakorlati üzemben lesz bemutatva. Hogy varrógépeink által eredményezett kézimunka technika mennyire haladt s mily rendkívüli tetszést aratott, legjobban bizonyítja a kiállításunkban gazdagon felhalmozott műhímzés, applicatio és áttört munkák gyűjteménye.

Singer varrógépek úgy kivitelben, mint szerkezetben mintaszerűek.
Singer varrógépek úgy házi, mint ipari használatra nélkülözhetetlenek.
Singer varrógépek a legelterjedtebbek a gépgyártmányokban.
Singer varrógépek úgy munkaképessége, mint tartósága felülmúlhatlan.
Singer varrógépek a modern műhímzésre a legalkalmasabbak.

Magyenes tanfolyamok modern műhímzésben is.

Az eredeti Singer varrógépek több mint 400 fajtában szállítanak a különféle iparágaknak megfelelőleg s kizárólag raktárainkban kaphatók.

THE SINGER MANUFACTURING CO. RÉSZVÉNYTÁRSASÁG
(azelőtt **NEIDLINGER G.**)

Besztercebánya, Kossuth Lajos-utca (Alsó-utca) 14. sz.